

ὅτι Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι⁶ λαός.
 17 διὸ Ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· καὶ γὰρ εἰσδέξο-
 18 μαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος

VII. παντοκράτωρ. ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθарίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιοσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

2 Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδίκησαμεν, οὐδένα ἐ-
 3 φθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. οὐ πρὸς κατά-
 κρισιν¹ λέγω· προείρηκα γάρ, ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις
 4 ἡμῶν ἐστὲ εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν. πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.

5 Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδε-
 μίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἢ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ
 6 θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι. ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς, ὁ
 7 Θεός, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου· οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἣ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὀδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον
 8 ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι. ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ καὶ μετεμελόμην· βλέπω γὰρ² ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκέι-
 9 νη, εἰ καὶ πρὸς ὦραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς. νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ Θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε

⁶ μοι¹ πρὸς κατάκρισιν οὐ² Marg. om. γὰρ

ἐξ ἡμῶν. ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς ¹⁰
σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται³. ἡ δὲ τοῦ
κόσμου λύπη θάνατον κατεργάζεται. ἰδοὺ γάρ, ¹¹
αὐτὸ τοῦτο, τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς⁴, πόσῃν
κατειργάσατο ὑμῖν σπουδὴν, ἀλλὰ ἀπολογία, ἀλλὰ
ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ
ζήλον, ἀλλ' ἐκδίκησιν. ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυ-
τοὺς ἄγνοους εἶναι ἐν⁵ τῷ πράγματι. ἄρα εἰ καὶ ¹²
ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ εἵνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος, οὐδὲ
εἵνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ' εἵνεκεν τοῦ φανερωθῆ-
ναι τὴν σπουδὴν ἡμῶν⁶ τὴν ὑπὲρ ὑμῶν⁷ πρὸς ὑμᾶς
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα ἐπὶ ¹³
τῇ παρακλήσει ὑμῶν⁸. περισσοτέρως¹⁰ δὲ¹¹ μᾶλλον
ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν. ὅτι εἴ τι αὐτῷ ¹⁴
ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατησχύνθη. ἀλλ' ὥς
πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, οὕτω καὶ ἡ
καύχησις ἡμῶν, ἡ ἐπὶ Τίτου, ἀλήθεια ἐγενήθη. καὶ ¹⁵
τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστίν,
ἀναμνησκόμενον τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν, ὥς
μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν. χαίρω ¹⁶
οὖν¹² ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ VIII.
Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδο-
νίας· ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσειά τῆς ²
χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν ἐπε-
ρίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον¹ τῆς ἀπλότητος αὐτῶν.
ὅτι κατὰ δύνάμιν, μαρτυρῶ, καὶ ὑπὲρ² δύνάμιν αὐθαί- ³
ρετοι, μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν, ⁴
τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς

³ ἐργάζεται⁴ om. ὑμᾶς⁵ om. ἐν⁶ ὑμῶν⁷ ἡμῶν⁸ (· ἐπὶ) add δὲ⁹ ἡμῶν¹⁰ (ἡμῶν περισσοτέρως)¹¹ om. δὲ¹² om. οὖν¹ τὸ πλοῦτος² παρὰ